

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

VI. Duplex eorum secta, qui praedictum fuisse Christum negarunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

non fecissem in eis, quæ nemo alius fecit, peccatum non haberent. Eadem est sententia istorum Johannis Evangelistæ: *Multa quidem & alia signa fecit Jesus in conspectu discipulorum suorum, quæ non sunt scripta in libro hoc. Hæc autem scripta sunt, ut credatis, quia Jesus est Christus Filius Dei, & ut credentes vitam habeatis in nomine ejus.* Non ergo argumentorum, quæ ad fidem Religioni Christianæ faciendam, vel ex miraculis Christi & Apostolorum, vel aliunde utiliter petuntur, robur infringo: (absit à me hoc nefas:) suum duntaxat Prophetiis servari volo. Utraque complexus est Apostolus hoc commate: *Et sermo meus, & predicatio mea, non in persuasibilibus humana sapientia ver-* 1. Cor. 2. 4.
bis, sed in ostensione spiritus & virtutis: & δαδὲν ἔπεισαν ἡμᾶς & δυνάμεις: Demonstrationem spiritus appellat, quæ fit per prophetias, cujusmodi hæc nostra est: demonstrationem virtutis, quæ fit per miracula. Ita quidem interpretatur Origenes.

VI. Contra vero vel proxime & directe, vel remote & oblique Christum Jesum esse prædictum præfracte negarunt alii: quorum tamen opinio non simplex est & uniuersum, sed in geminas videtur sectas fuisse divisa. Quidam enim Messiam à Prophetis prædictum esse non negant; at Jesum eum esse Christum qui prædictus est, ejusque vitam, mortem, aliaque gestas res in Veteri Testamento fuisse prænuntiatas, id vero negant. Quam opinionem defendunt Judæi, & olim defendebat Marcion. Alii vero, qui Christum alium non expectant, quod faciunt Judæi, sed Jesum fatentur esse Christum, prædictum tamen à Prophetis esse infitiantur. Quæ in hæresi fuerunt Manichæi, magnaque adversus Faustum doctrinæ hujus patronum Augustino concertatio est. Eam deinde Theodorus Mopsuestenus, nefarius Hæreticus, sibi defendendam proposuit, in suis Libri Duodecim Prophetarum explanationibus, ut discimus ex Collatione quarta Concilii Quinti. Itaque consentientes habemus & faventes Judæos in septimæ hujus Propositionis defensione, quæ multas haberi statuimus in Veteri Testamento Prophetias de Messia: adversarios vero Manichæos, & Theodoros, quos hic nobis oppugnandos proponimus: neque solum ad id colligemus verba Veteris Testamenti quibus venturus prænuntiatur Messias, sed res etiam ac signa quibus adumbratur & præfiguratur; non omnia quidem anxie corradentes, quæ in hanc sententiam congeri poterant, sed illustria tantum, & Ethnicorum, aut Hæreticorum cavillationibus majora: cavebimusque interim ne quod in aliquibus Christianis carpebat olim Maimonides, id admittamus, ne videlicet nimio partium studio proveci longius, signi ac typi, aut vaticinii vim vel ingratius tribuamus iis antiqui Fœderis testimoniis, quæ utroque vacua sunt. Deinde vero Messiam illum, fuisse Jesum Nazarenum ex eorumdem Prophetarum prædictionibus alia Propositione ostendemus. Impium porro Apellem, de Marcionistarum grege Hæreticum, qui Prophetias ut falsas sibi que contrarias ac dissonas penitus alpernabatur, haudquam hic adoriemur. Quod opportunius fiet ab iis, qui interpretandas illas susceperunt. Quanquam vel ex sequentibus, iisque præsertim quæ Propositione nona colligemus, sibi met consentire ipsas, & in prænuntiando Christo Jesu præclare convenire probabimus.

VII. Prima occurrit capite tertio Geneseos, ubi serpentem insidiatorem his verbis affatur Deus: *Inimicitias ponam inter te & mulierem, & semen tuum & semen illius: Ipse conteret caput tuum, & tu insidiaberis calcaneo illius.* Vulgata quidem habet *Ipsa*; at Ebraicum exemplar, & Septuaginta Senum Interpretatio, & Samaritana editio habent *Ipsæ*. Ita & Onkelos, & Jacobus Tawosus Judæus, Periscus interpres, & Syrus. Ita Irenæus, Cyprianus, & Hieronymus. Nempe significatur Christus. Quod quamvis Judæi recentiores alio flectere sunt conati, contra tamen vetustiorum fides, qui majori candore Christum hic agnoscunt. Ait quippe Jonathan ben Uziel futurum ut filii mulieris, homines videlicet, præceptis divinis obtemperando caput serpentis conterant; rursus calcem eorum dente invadat serpens, cum prolabantur in vitia; at serpenti remedium fore nullum, piorum vero hominum vulnere Christum, cum venerit, medicinam facturum. Quod perinde est ac si diceret Christum per sanctos homines auxilio ejus fretos, insidiantem iis Dæmonem devicturum. Quam interpretationem amplexus est Hierosolymitanus Paraphrastes.

Alteræ venturi Christi prædictio iis continetur pollicitationibus, quibus Abrahami, Isaaci, & Jacobi fidem ac virtutem Deus est profecutus, cum futurum ipsis sponddit, ut *Benedicantur in iis, & in semine eorum, cunctæ tribus terræ.* Quæ sic intellexit Petrus, cum ad Judæos verba faceret: *Vos estis filii Prophetarum, & Testamenti quod disposuit Deus ad Patres nostros, dicens ad Abraham: Et in nomine tuo benedicentur omnes familiae terræ. Vobis primum Deus suscitans Filium suum, misit eum benedicientem vobis, ut converterat se unusquisque à nequitia sua.* Nec aliter Paulus cum scriberet ad Galatas: *Abrahæ dictæ sunt promissiones, & semini ejus. Non dicit; Et seminibus, quasi in multis,* Gal. 3. 16.

Origen. libr. 1. cont. Cels. Duplex eorū secta, qui prædictum fuisse Christum negarunt.

August. adv. Faust. Manich. libr. 12. cap. 1. & libr. 16. c. 4.

Colliguntur vaticinationes Christi prænuntiatæ: Genes. 3. 15. Iren. l. 4. c. 78. Cyprian. Test. libr. 2. cap. 9. Hier. Tradit. Ebr. in Gen.

Gen. 12. 3. & 18. 18. & 22. 18. & 26. 4. & 28. Act. 3. 25. 26.